

ca

VAPOWA

6-7-03

Biblioteca
Cal Bartomeu

T(R)ÒPICS

MARCEL·LÍ BORRELL

Gairebé 'pija', la Kate...

Una noia molt ben vestida, seguida per una caravana de baguls, entra resolta en el "Footlights Club", pensió barata per a actrius de poca volada. És Terry Randall, filla consentida d'una burgesa família de Nova York. Contravenint les expectatives paternes, la noia vol ser actriu. La més veterana de les pensionistes se li ofereix per donar-li classes d'interpretació, però la Terry no en vol ni sentir parlar: "Les classes són una pèrdua de temps. Actuar consisteix en tenir sentit comú", replica. Aquesta és una de les primeres escenes de *Dames del teatre*, emblemàtic film de 1938, segons el melodrama teatral d'Edna Ferber i Georges Kauffman. I l'actriu protagonista, també assenyada "pija" mal de casa bé, Katharine Hepburn. Nascuda el 9 de novembre de 1907

d'una família adinerada de Connecticut, la Hepburn feia mutis discret, definitiu, aquest 29 de juny de 2003. Són 95 anys de vida a raig. I 60 d'espectacle amb superàvit. Tant que, per al desaparegut Terenci Moix, la Kate és una de les quatre úniques entre un milió: les Greta Garbo, Marlene Dietrich, Bette Davis. Per sort o per enginyeria genètica, la Hepburn va treure profit del pare, prestigiós cirurgià, que li devia transmetre el tallar curt. I de la mare, sufragista del morro fort, espolsar-se del damunt convencions masculistes. Total, que la Kate se salva del seu esgarriós destí de dona "pija". Gràcies al seu sentit (poc) comú. Allunyant-se del model establert, la "Divina Lletja" es converteix en *enfant terrible*, inconformista, rebel i dona a reinventar-se a si mateixa.

A *Dames del teatre*, la Terry-Katharine es queixa de les companyes que la tracten com a un bitxo estrany. Amb raó. Secreta, voluntariosa i tosca, l'elegant i, perquè no, esnob Kate, prefereix el teatre (i no pas el musical) al cinema. Les heroïnes *shakesperianes* troben damunt l'escenari els seus ossos i carn (per aquest ordre). Així tan aviat és la Caterina de *L'amansiment de l'harpia*, com la Viola de *Nit de reis*, o la Pòrcia del *Mercader de Venècia* i la Beatriu de *Molt soroll per no res*. Com que tampoc no té pèls a la llengua, entona els dicteris femenins d'Eugene O'Neill, Tennessee Williams, Giradoux, Eurípides... La força de la Hepburn però, no acabava a l'escenari ni davant la càmera. Inoculada per l'esperit de l'aventura a la sang, no esperava que la truquessin al telèfon. Qui trucava era ella. Amb les obres teatrals preparades a la butxaca. Invertia en la seva carrera. Arriscava. Ho fa l'actriu, l'actor, d'ací i ara?